

NIYƏ

Cavanlığım qaya çapan, daş qıran
Alın yazım haray çəkib qışqıran.
Bir zamanlar damarımdan fısqıran
Həyat eşqim mürgüləyir indi ta.

Yuxu deyil,- xeyirliyə yozam mən,
Ölməyib ki məzarını qazam mən.
Gücüm çatmır sükutunu pozam mən,
Bu da belə bir ömürdü, gündü ta.

Üzə düşüb öyrənəndə dilini,
Şaxta vurdu çiçəyini, gülünü.
Eşələyib xışmaladım külünü,
Bir də gördüm közertisi söndü ta.

Dönük bəxtə nə yalvarış, nə hədə
Daşa döndü lal həsrətim sinədə.
Çatmayıbsa hələ sona vaxt-vədə,
Niyə bəxtin məndən üzü döndü ta?..

ƏYİLƏ BİLMİRƏM

Hazır gülüşüm yox, üzdə saxlayam,
Payızda saxlayam, yazda saxlayam.
Ayrı sifətim yox, gizli saxlayam,-
Əyilə bilmirəm, əyməyin məni.

Böhtanın hörümçək torundan qaçım,
Şüşə parıltılı sərt baxışların
Ayazından qaçım, qarından qaçım.
Nə ehtiyac tilov, nə də mən acam,-
Əyilə bilmirəm, əyməyin məni.

Yarına bilmirəm əllərimə də,
Çox da oddan keçib, qabar bağlayıb.
Çox da yer şumlayıb, hörgü ucaldıb,
Məni dolandırıb, məni saxlayıb.
Nələr daşımayıb, nələr etməyib,
Bu ana əllərim öz ruzim üçün.
Kökümdən qoparam, sınaram, ancaq
Kömək diləməyəm bu əllərimə,
Kömək diləməyəm bir arzum üçün,-
Əyilə bilmirəm, əyməyin məni.

Palıd çubuğuyam, çinar şaxıyam,
Kölgədə yaşaram boynu bükülü,
Əlçatmaz, ünyetməz dünyam bir zirvə,
Burda kövrəkliyim tarım çəkilib,-
Əyilə bilmirəm, əyməyin məni.

Mayam ana südü, günəş ziyası,
Üzümdə sadələhv uşaq həyası.
Qoyun bu adilik qütbündə azım,-
Əyilə bilmirəm, əyməyin məni,
Əyilən deyiləm, əyməyin məni...

SÖZ OĞRULARI

Hələ kəsmək olmur axan qanları,
Kim başa çıxardııb bu yamanları?
Nə xoş üzləri var, nə amanları,-
Heç vədə görmədim düz, oğruları.

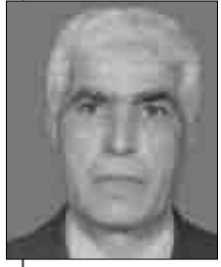
Yol var ki, ömürdən, gündən uzundu,
Sandım hər ilahi kəlmə azandı.
Özgənin odunu qapıb qızındı,-
Ocaq oğruları, köz oğruları.

Hərdən sevincləri dönsə də yasa,
Çoxları aldıandı kor ehtirasa.
Gah zərə uydular, gah da libasa,-
Namus dəlləlləri, qız oğruları.

Şöhrət düşkünləri uydular vara,
Safliq da, düzlük də çəkildi dara.
Əzəldən üz tutub əyri yollara,-
Cığır oğruları, iz oğruları.

Qəlbi ovlayanda oğrun baxışla,
Yuyulmaz suçları qarla, yağışla.
Üz-üzə qalırlar qanla, qarğışla,-
Yataq hərisləri, göz oğruları.

Qarısqıq düşəndə səslər, hənirlər
Tarıma çəkilir simtək sinirlər.
Şairəm deyibən qürrələnilər,
Təbləri ərəmik söz oğruları.

■ İsmayıl İmanzadə

WWW.KASPI.AZ 1 avqust 2015

SƏRBƏST
15